

PAGALBA pabėgėlių vaikams

Kalebas H., 10 metų, Vokietija

Visa tai prasidėjo nuo pabėgėliams padėti skirto mano kuolo projekto. Man labai patiko tas projektas, todėl paprašiau, kad mama apie jį papasakotų mano mokyklos mokytojai. Mokytoja panorė, kad visi ketvirtokai kuo nors prisidėtų. Norėdami projekto dalyviams parodyti pavyzdį, mudu su sese Medi vaikščiojome nuo durų prie durų prašydami aukoti.

Išaušo diena, kai visiems ketvirtokams turėjome pristatyti projektą. Šiek tiek jaudinausi. Tiesą sakant, buvau žiauriai išsigandęs, bet stengiausi iš visų jėgų. Visiems ketvirtokams papasakojau, ko reikia pabėgėliams skirtiems mokykliniams rinkinukams. Papasakojau, kaip vaikščiojome nuo durų prie durų, ir pakviečiau juos pabandyti aplenkti mane renkant pinigų. Kartu mes surinkome pinigų daugiau kaip 100 rinkinukų! Sudėjome sąsiuvinius, pieštukus ir kitus mokyklinius reikmenis. Taip pat pridėjome po lapelį su užrašu „Sveiki atvykę į Vokietiją“.

Drauge su mama nunešėme rinkinukus į pabėgėlių stovyklą. Nepavadinčiau stovyklos malonia vieta, tačiau joje buvo žaidimų aikštelė ir mokymuisi skirtos patalpos. Šalia stovyklos driekėsi labai triukšminga geležinkelio trasa ir vaikai papasakojo, kad tas triukšmas buvo tarsi virš Sirijos skraidančių reaktyvinių lėktuvų. Galbūt vaikams tai priminė gimtojoje šalyje girdėtą bombų kritimą.

Stovykloje sutikau kelis bendraamžius, tokius kaip puikus šachmatininkas Danielius. Labai gaila, kad neturėjau galimybės sužaisti su juo šachmatais, nes labai juos mėgstu, bet vaikai pakvietė mane pažaisiti futbolą ir stalo tenisą. Berniukai papasakojo, kad pasiilgo namų ir labai norėtų palikti stovyklą ir vėl eiti į mokyklą.

Pažaidę futbolą ir stalo tenisą perdavėme jiems rinkinukus. Buvo gera, kad galėjau padaryti kai ką gero stovykloje gyvenantiems vaikams. ■

